

L'alegria dels mags en veure allà l'estrella fou immensa

Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia de l'Epifania el Sant Pare obrirà la Porta Santa de la basílica de Sant Pau Extramurs de Roma. És molt significatiu, dins el camí jubilar, que l'obertura de l'Any Sant en aquest temple romà, en què el titular és anomenat «apòstol dels gentils», es faci en aquesta solemnitat, en la qual prenen relleu aquells mags provinents de la gentilitat que es troben amb Crist. Aquest fet indica com en el cor de tothom hi ha un desig d'esperança. El cor humà no està fet per a omplir-se de qualsevol cosa. L'anhel de bellesa, veritat i amor, i no pas com a realitats separables sinó unides, és el que fa néixer la recerca profunda. Els mags del relat evangèlic emprenen un camí desconegut, arriscat, però amb la seguretat de trobar el que el seu cor intuïa.

El cor humà no està fet per a omplir-se de qualsevol cosa.

El camí fet amb esperança no és pas fàcil. El cansament, el desànim, les dificultats del mateix viatge, les proves per a avaluar la sinceritat de la recerca; tot això l'acompanya. A més, el trobament amb la veritat, l'amor i la bellesa no deixa pas indiferent, demana el cor tot sencer. És el que anomenem «conversió». ¿Com puc continuar vivint de la mateixa manera, tant si estic cercant com si ja he trobat el que cercava? Hi ha un senyal clar de l'autenticitat del trobament amb la veritat, l'amor i la bellesa: l'alegria. En això és molt explícit el papa Francesc, que, en el seu primer gran missatge, ens deia: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia» (*Evangeli gaudium*, 1). En Jesús, en el seu rostre trobem tot el que el cor de l'home anhela, desitja, espera.

La cavalcada de Reis d'Igualada, foto de Josep Balcells.

Això és el que ens relata l'evangeli: *L'alegria dels mags en veure allà l'estrella fou immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats en terra, l'adoraren. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra* (Mt 2,10-11). Benet XVI comentava: «És l'alegria de l'home a qui la llum de Déu ha arribat al cor i que pot veure com la seva esperança es compleix; l'alegria de qui ha trobat i de qui ha estat trobat [...]. Davant l'infant regi, els mags adopten la *proskýnesis*, és a dir, es prostren al seu davant. Aquest és l'homenatge que es ret a un Déu-rei. Aquest fet explica els dons que tot seguit els mags ofereixen» (*Jesús de Natzaret*).

